

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Verona – Włochy) – Shamim Tahir przeciwko Ministero dell’Interno, Questura di Verona

(Sprawa C-469/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2003/109/WE — Artykuł 2, art. 4 ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 13 — „Zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE” — Warunki przyznania — Legalne i nieprzerwane zamieszkiwanie w przyjmującym państwie członkowskim przez okres pięciu lat poprzedzający złożenie wniosku o zezwolenie — Osoba związana z rezydentem długoterminowym więzami rodzinnymi — Korzystniejsze przepisy krajowe — Skutki)

(2014/C 315/32)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Verona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Shamim Tahir

Strona pozwana: Ministero dell’Interno, Questura di Verona

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/51/UE z dnia 11 maja 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że określony w art. 2 lit. e) tej dyrektywy członek rodziny osoby, która nabyła już status rezydenta długoterminowego, nie może zostać zwolniony z warunku przewidzianego w art. 4 ust. 1 tejże dyrektywy, zgodnie z którym w celu uzyskania tego statusu obywatel państwa trzeciego musi zamieszkiwać legalnie i nieprzerwanie w danym państwie członkowskim przez okres pięciu lat bezpośrednio poprzedzający złożenie właściwego wniosku.
- 2) Artykuł 13 dyrektywy 2003/19, zmienionej dyrektywą 2011/51, należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on państwu członkowskiemu na przyznanie członkowi rodziny w rozumieniu art. 2 lit. e) tej dyrektywy zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE na warunkach korzystniejszych niż warunki ustalone w tej dyrektywie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 22.2.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof, Landgericht München I – Niemcy) – Adala Bero przeciwko Regierungspräsidium Kassel (C-473/13), Ettayebi Bouzalmate przeciwko Kreisverwaltung Kleve (C-514/13)

(Sprawy połączone C-473/13 i C-514/13) ⁽¹⁾

(Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2008/115/WE — Wspólne normy i procedury stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Artykuł 16 ust. 1 — Środek detencyjny w celu wydalenia — Przetrzymanie w zakładzie karnym — Brak możliwości umieszczenia obywateli państw trzecich w specjalnym ośrodku detencyjnym — Brak takiego ośrodka w kraju związkowym, w którym wobec obywatela państwa trzeciego stosuje się środek detencyjny)

(2014/C 315/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof, Landgericht München I